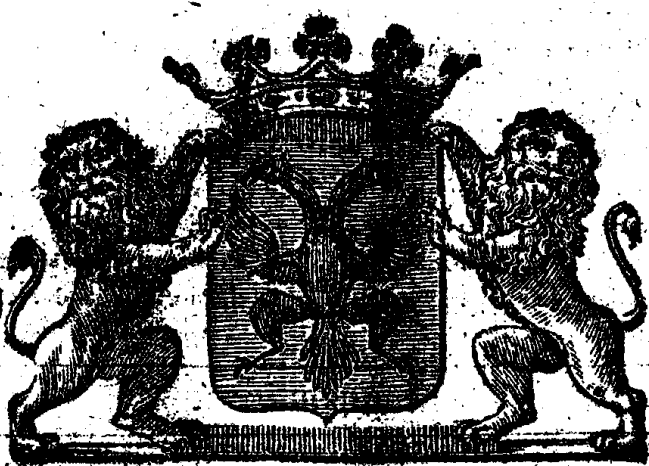

R N N I E M S C H E

C O U R A N T

WOENSDAG 15 DECEMBER.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
per week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag,
Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor
plaatsing.

ZWITSERLAND.

3 dec. De vertegenwoordigende raad heeft
de verkiezingswet, waarmede de
partij genoegzaam schijnt te nemen, goedgekeurd,
waarbij den raad volgende van professor de la Rive, om
min mogelijk in discussie te treden. (Köln. Zeit.)

PRUISSEN.

Berlijn, 9 dec. Wij ontvingen zoo even het stellig
bericht, dat de Brunswijksche standenvergadering hare
zitting heeft gegeven tot de uitvoering van het
besluit, den 19den october dezesjaars gesloten, krachtens
hetwelk het hertogdom Brunswijk, te beginnen
den 1sten januari 1842, tot het Duitsche tolverbond
toetradt. Dit besluit werd bij eene meerderheid van 38
stemmen genomen. (Preuss. Staats-Z.)
Sinds de laatste week bemerkt men plakaten der
koningin, waarbij het sluiten der winkels gedurende kerk-
dagen streng wordt voorgeschreven; en daar reeds eenige
overspanningen in straf vervallen zijn, zoo is er reden
te vermoeden, dat een spoedige verhelping van dit langdurig misbruik
wordt verwacht. (Hamb. C.)

ENGELAND.

Londen, 11 dec. Gisteren heeft H. M. een geheimen
besluit genomen, in welken besloten is het parlement
te prorogeren van den 21sten december tot don-
derdag den 3den februari, om alsdan tot behandeling
der zaken te komen. Voorts is in dien raad
beslist, dat de naam van den prins van Wallis in
openbare gebieden onmiddellijk opgeheven van prins
Albert volgen zal.

Verlang zal de prins van Wallis de ridderorde van
den Kousenband ontvangen.

Het schijnt nu buiten twiifel, dat de doopplegtigheid
van dien prins zeer kort na de opening van het parle-
ment plaats zal hebben. Van Windsor wordt gemeld,
dat H. M. en prins Albert groot genoeg gevonden
worden in de bezigtiging van eene prachtige en keurig
bewerkte zilveren doopfont, die van Londen derwaarts
is overgebracht. Deze doopfont, die gedurende de
regering van koning Karel II vervaardigd is, bij de
brand in de juweelkamer van den Tower bewaard werd,
was bij den laatste brand gered is geworden, zal hoogst-
waarschijnlijk tot bovengemelde plegtigheid dienen. Zij
is ongeveer drie Engelsche voeten hoog, en op het
hoofd is de doop van Joannes kunstig afgebeeld.

Men zegt dat de jonge prins bij den doop de namen
Albert Eduard — naar zijnen vorstelijken vader, prins
Albert, en zijnen grootvader, wijlen den hertog van
Saksen — ontvangen zal, en dat de koningin-weduwe en
de hertog van Saksen-Coburg daarbij als doopheffer
aan doophefster staan zullen.

— Een aantal ingezetenen van Reading heeft den
bisschop van Jeruzalem met een prachtig stel
beledigingen, tot de nitoeffening zijner waardigheid vereischt,
beschonken, waarvoor hij hun in een zeer vleijenden
brief zijnen dank heeft betuigd.

— In eene onlangs gehouden vergadering der leden
van het genootschap ter voortplanting van het christen-
dom onder de joden, heeft de heer Grimshawe, een
geestelijke van Biddenham, verslag uitgebracht wegens
eene door hem gedane reis in het Oosten, die wel in
de eerste plaats tot herstelling zijner gezondheid was
ondernomen, maar bij welke hij zich tevens ten doel
had gesteld van den staat der christelijke gemeenten en
van den geestelijken toestand der alom verspreide israë-
lieten kennis te nemen. — Te Athene, Smyrna, Kon-
stantinopel, in Egypte en bijna overal elders, meent de
heer Grimshawe eene opmerkelijke zucht onder de lo-
calen naar natie te hebben bespeurd, om de waarheden

van het christendom te onderzoeken; en reizigers hadden
hem verzekerd, dat die zucht zich ook in Abyssinië
openbaart, terwijl het hemzelven bekend is, dat
was voorgekomen dat de Israëlieten in de Levant den tijd
ophanden achtten, op welken zij naar het land hunner
vaderen terug zullen keeren, tot bereiking van welk doel
echter nog talrijke zwarigheden zullen moeten overwon-
nen worden.

— Dit enkele najaar heeft reeds, zoo in Londen, als
in andere groote steden, faillissementen opgeleverd, tot
geen minder bedrag, dan het gansche beloop der valsche
schatkistbiljetten, en bij ieder dier faillissementen komt
evenzeer de vraag te pas: waar kan toch al dat geld
gebleven zijn? Wij hebben bankiers gezien, voormaals
300,000 p. st. of 400,000 p. st. waard (de Engelsch-
man zegt niet, deze of die bezit zulk een fortuin,
maar, deze of die is zoo veel waard,) en die
nu misschien een te-kort hebben van even zoo veel;
wij hebben boekverkoopers gezien, die in een enkel
jaar een te-kort maakten van 100,000 p. st. of 150,000
p. st., en winkeliers, die er in twee jaren 80,000 p. st.
hebben doorgebracht; maar in niets is het mogelijk, in
zoo korten tijd, zoo ontzettende sommen zoek te maken,
als in den effecten-handel; geen stoomtrein is in staat
gelijken gang met zulk eene vaart te houden.

Zou het dan zulk een wonder zijn, dat twee of drie
personen eene som zouden hebben weten te verspillen,
niet van ten volle 300,000 p. st. maar van slechts het
bedrag, hetwelk op de valsche biljetten is uitbetaald
geworden.

Wij voor ons zien geen reden om het er voor te
houden, dat er eenig geheim achter de zaak zou schuilen;
maar wij achten het van belang, het gouvernement
opmerksaam te maken op de gevolgtrekkingen, die er
door kwaadwilligen uit worden gemaakt.

— Een gentleman beschouwde opmerksaam eenige
geestige karikaturen voor de ramen van eenen platen-
winkel, toen hij plotseling bemerkte, dat iemand hem
in den zak tastte. Daar er slechts een persoon in zijne
nabijheid was, wendde hij zich schielijk om, en zeide,
hem strak en veelbetekenend aanzien: »Mijnheer-
gij hadt uwe handen in mijnen zak!»

— »Had ik?» antwoordde de andere zeer koelbloed-
dig; »dan moet ik u waarlijk om verschooning vragen;
maar het is tegenwoordig zoo koud, dat men blijde is
als men zijne handen ergens in kan steken. (Sun.)

FRANKRIJK.

Parijs, 11 dec. Het geminverhoor in de zaak van
Quenisset voor het hof der pairs afgelopen zijnde, heeft
de procureur-generaal Hebert den 9den december zijn
requisitoir uitgesproken. Hij heeft daarbij vooral trach-
ten te betoogen, dat de moorddadige aanslag tegen het
leven der prinsen niet eens op zich zelve staande daad
is geweest, maar het gevolg van eene in de geheime
genootschappen der werkloden gesmeede zamenspanning
tot het omverwerpen van het bestuur. Quenisset was,
ook volgens hem, slechts een blind werktuig geweest in
de hand van anderen. Inzonderheid is hij breedvoerig
gewees over de medeplegtigheid van Dupoty, den schrij-
ver van het Journal du Peuple. Men weet, dat deze
dagbladschrijver in de zaak betrokken is geworden, ten
gevolge van het onderscheppen van eenen brief, door
een der beschuldigen, Lannois, uit zijne gevangenis
aan hem geschreven; in welken brief Lannois de hulp
van Dupoty ten zijnen behoeve inriep, daar hij, zoo
hij zeide, door het verrand van schurken, die alles
bekend hadden, zich in groot gevaar bevond. De brief
was in den toon geschreven, als of Lannois met Dupoty
een zeer vertrouwen omgang had gehad. Desniettemin
hebben beiden naar het hof der pairs blijven antwoorden

van ooit in eenige betrekking met elkander te hebben
gestaan. De procureur-generaal heeft er zich dan vooral
op toegelegd, om door de aanklaging van een aantal
artikels uit het Journal du Peuple te bewijzen,
dat dit blad de zamenpanning der werkloden al het
ware bestuurd had. De schrijver daarvan heeft, toen
het uit Afrika terugkeerende regiment, met den prins
van Anmale aan het hoofd, door Frankrijk trok en
overal met geëstdrift ontvangen werd, dag aan dag
artikelen geplaatst, die de strekking hadden om de
bevolking van Parijs tegen het oogenblik van het hin-
nenrücken dezer troepen aldaar op te ruigen. Nog den
12den september, den dag vóór Quenisset zijn pistool-
schot loste, heeft hij de zoogenaamde onafhankelijke
nationale gardes aangemaand, om den prins met zijne
troepen met het geroep van: »weg met de ministers
van den vreemdeling! weg met de verraders, met de
medepligtigen van Dumouriez, met de bastilles!» te
ontvangen. Door die medepligtigen van Dumouriez
worden in de taal der revolutionairen koning Lodewijk
Philips en de leden van zijn gezin aangeduid. — De revo-
lutionairen duiden het den procureur-generaal Hebert
zeer onvel, van op die wijze de drukpers in de zaak te
hebben betrokken. Zij zien hier het herleven van het
beginnel, dat men een dagblad naar de strekking van
deszelfs artikelen mag beoordeelen. De Parijsche Na-
tional eindigt een artikel ten voordeele van Dupoty
met eene soort van bedreiging over de mogelijkheid, dat
bij eene nieuwe omwenteling in Frankrijk de mannen,
die thans dezen dagbladschrijver enkel op grond van
verdenkingen mogten willen veroordeelen, op hunne
beurt op grond van zulke verdenkingen zouden worden
vervolgd.

— Een der nog niet in handen zijnde medepligtigen
van Quenisset is gisteren gevat; de Messenger geeft er
het volgende berigt van: »De nasporingen der politie
betrekkende den beschuldigde Dufour, een van Quenis-
set's medepligtigen, waren sedert den dag van den
moord-aanslag niet verlaaten. Tot heden echter had
die persoon zich aan de ijverigste vervolgingen weten te
onttrekken. Het bewind, eindelijk berigt ontvangen
hebbende, dat Dufour zich verborgen hield in een huis
in de gemeente van Gentilly gelegen, zijn er heden
morgen agenten naar die plaats gezonden. Huis en
omtrek werden omzet, en Dufour gegrepen op het
oogenblik toen hij, na over eenen zeer hoogen muur
geklommen te zijn, de vlakte van Ivry poogde in
te vlugten. — Gemelde beschuldigde is terstond naar de
prefektuur van politie en van daar naar de gevangenis
van het Luxemburg overgebracht.

Een ander dagblad beweert heden, tegen het hier-
boven genoemde gouvernement-papier, dat Dufour
Parijs in het geheel niet verlaten had en zich ook niet
verborgen hield. Hij was (zeft het) in geheel de wijk
St. Antoine bekend. Gedurende den loop van het geding
bezocht hij zelfs de werkplaats, waar hij gewoon was te
arbeiten.

— De heer de Lamartine heeft nu in sommige dag-
bladen een artikel over de geruchten over zijn
wegens zijne voordragt tot president van de Kamer der
Gedeputeerden verspreid. De verklaring komt hierop
neder, dat hij, ofschoon die eer door hem niet verlangd
was, nu door den gang der zaken verplicht zal zijn den
wil der Kamer stilzwijgend af te wachten.

— De Gazette de France, welke heden de twee
volgende regels uit het blad de Courant aanhaalt:
»De ministers hebben sedert eenige dagen niet aan
afzonderlijke conferentiën (conférences individuelles)
met den koning gehad,» zegt tevens, in een eigen artikel,
hetgeen volgt: »Het ministerie waggelt op dit oogenblik

sterker dan nog ooit te voren; de onderhandelingen loopen, zonder dat het er in gekend wordt (en *dehors de lui*). Men heeft den heer *Molé* doen vragen, of hij den heer *Soult* als president wilde aannemen; hij heeft met ja geantwoord. Wij zullen dus den heer *Soult* in het departement van oorlog hebben, den heer *Molé* in de buitenlandse zaken, den heer *Thiers* in de binnenlandsche, den heer *Passy* in de financiën, den heer *Dufaure* in den koophandel, den heer *Salvandy* in het onderwijs, den heer *Tessé* in de publieke werken, den heer *Duperré* in de marine en den heer *de La martine* op den voorzitterstoel der Kamer. De verkiezingen zullen eerst in de maand mei volgen."

Met betrekking tot deze opgave van de *Gazette* wordt (in eenen brief) gezegd: »Naar het schijnt is er geen woord waar aan de combinatie, van welke de *Gazette de France* gisteren avond als iets bepaaldelijk vastgestelds gewaagde. Men verzekert zelfs, dat de in denkwijzen van hunne ambtgenooten verschillende leden van het kabinet hunne tegenkantingen voor het oogenblik hebben doen zwijgen. Wel is waar is men in den raad nog niet begonnen over de troonrede te raadplegen. Waarschijnlijk zal het optel van dit officiële stuk de strijdige meeningen der leden van het ministerie weder doen ontwaken."

— Men zegt, dat 20,000 exemplaren ter teekening rondgezonden zijn van een protest tegen de voltooiing der kasteelen, welke rondom deze hoofdstad worden opgerigt, en dat reeds den eersten dag meer dan 3,000 handteekeningen daarop zijn geplaatst.

— De berigten uit Madrid blijven gunstig luiden; de laatste ontvangens zijn van den 4den. Op dat tijdstip scheen alles tot deszelfs vroegeren staat van rust terug te keeren. De staat van beleg zoowel van Bilbao als van Barcelona was opgeheven. Krachtens een bevel van *Espartaco* moest aan de Fransche schepen, die uit Algiers terugkomen, de toegang in de Spaansche havens gemakkelijk gemaakt worden. De president van den raad had alles verordend, opdat aan den heer *de Salvandy*, op het Spaansche grondgebied, de aan zijnen rang verschuldigde eer zoude worden bewezen. *El Patriota* verklaart, dat het Spaansche gouvernement van Frankrijk de meest vriendschappelijke en voldoende verzekeringen had bekomen. Men ziet, dat het geheel dezer berigten belangrijk en geruststellend voor Spanje is. De zending van den heer *de Salvandy* zal voor de goede gezindheid tusschen de beide landen waarschijnlijk heilzame gevolgen hebben.

BELGIE.

Brussel, 11 dec. De generaal *Lecharlier*, dien men als medeschuldige aan het komplot had gearresteerd, heeft men weder moeten ontslaan. Doch nu vordert hij 17,000 frs., welke men hem bij de arrestatie heeft onttreemd.

— De geldelijke toestand der stad Brussel is ellendig. Men verneemt dat het gouvernement 8 à 9 miljoen zal voorschieten.

Binnenlandsche berigten.

's *Gravenhage*, 10 dec. De luitenant-kolonel jhr. van *Spengler*, kommandant der afdeling grenadiers; is door Z. M. koning *Willem Frederik*, graaf van *Nassau*, tot hoogstdezelfs adjutant benoemd, onder genot van levenslang een aanzienlijk jaargeld.

— Tot secretaris van legatie bij het hof van Berlijn is benoemd de heer *Testa*, secretaris bij het Nederlandsche gezantschap te Brussel, en tot secretaris van legatie, ter vervanging van laatstgenoemde, de heer *Hooft*, tot dusverre ambtenaar bij het departement van binnenlandsche zaken.

's *Gravenhage*, 12 dec. De koning is heden avond naar Soëdijk vertrokken en gaat van daar naar Borselo. Woensdag komt Z. M. alhier terug.

— Mr. *G. A. Burgerhoudt* heeft op zijn verzoek ontslag bekomen als substituut van den Hoogen Raad, met toekenning van den honorairen rang en titel van substituut-griffier.

In deszelfs plaats is benoemd jhr. Mr. *N. de Gyze laer*, lid van de ridderschap van Holland, thans plaatsvervangend kantonregter te 's Hage.

— Men verneemt dat Z. M. aan den heer Mr. *K. L. A. van der Horst*, secretaris en adviseur bij het departement voor de zaken van de roomsch-katholieke eeredienst, ontslag uit de dienst heeft verleend, met toekenning van een wachtgeld ad f 1500.

Maastricht, 11 dec. Dezen nacht barstte er boven onze stad een hevig onweder los. Een geweldige wind, vergezeld van hagel- en donderslagen, heeft gedurende verscheidene uren geheerscht, en, naar men zegt, veel verwoesting veroorzaakt.

Men berigt ons, dat er van den kant van Maasbré een dijk is doorgebroken en dat een groot gedeelte der landen van deze gemeente overstroomd zijn geworden.

Sedert eenige dagen wast het water van de Maas met eene vreeselijke snelheid. Gisteren heeft de stoomboot op Luik zijne reis niet kunnen vervolgen. Het is te vreezen, dat, zoo de regen niet ophoudt, wij weldra groote ongelukken te betreuren zullen hebben. Verscheidene weiden en lagere landen zijn in de omstreken der stad reeds overstroomd.

Regtswezen.

Parijs, ... dec.

Stille! beteekent niet altijd zwijg!

»De regtszaal," zœn het *Handelsblad* zeggen, »was *étouffé*;" en er heerschte een gegons als in een bijenkorf. De president roept: *stille!*

Een dikke man dringt ijlings tot voor de balie door: »Goed, goed! nu zullen wij zien wat hier gespeeld wordt.

De president: *stille, toch!*

De dikke man: Wel, daar ben ik! Ier zake nu, hoeveel moet gij hebben? een daalder of een drie-gulden? spreek slechts, men zal dan zijne arme zakken doorzoeken. (*Algemeen gelach.*)

President: Nog eenmaal, mijnheer, ik verlang *stille!*

De dikke man. (Met de grootste koelbloedigheid.) En daar hebt gij regt toe." (*Aanhoudend gelach.*) Ik ben tot uwe orders; ik vereer de overheid. (*Nieuw gelach.*)

President: (Op strengen toon.) Mijnheer, gij spreekt van vereering, en gehoorzaamt toch mijne vermaningen niet. Welaan dan, als gij zoo'n haast hebt, wat hebt gij gedaan 't welk u herwaarts deed komen?

De dikke man. Ik heb een voorbijganger afgekookte kalfspooten op het hoofd geworpen. (*Schaterend gelach.*)

President: Hoe heet gij?

De dikke man: *Stille.*

President: Wat blijft u?

De dikke man: *Stille! heer president. Stille!*

President: Weet gij wel dat uw gedrag, ... mij stilzwijgen te gelasten ... mij?

De dikke man: Vekstrekt niet!

President: Nu dan, zoo antwoord dadelijk. Hoe heet gij?

De dikke man: (Met brullende stem.) *Stille! heer president, als 't u belieft, eens vooral: stille!* (*Luid gelach.*)

Terwijl de president den dikken man de zaal wil uit doen zetten, heldert een der getuigen de zaak op. De gedaagde heet *JAN LOUWYK STILTE*, en is kok van ambacht; daarom spreekt hij als men »*stille*» roept, en roept »*stille*» als men hem zijn naam vraagt.

De heer *STILTE* wordt onder een aanhoudend gelach tot eene boete van drie gulden veroordeeld, en roept met luide stem: Heb ik het niet gezegd, dat het ongeveer zoo afloopen zou? (*Gelach.*)

President: *Stille!*

De dikke man: Wat belooft u, heer president? (*Schaterend gejuich.*) De heer *STILTE* verwijderd zich.

Mengelwerk.

Stemregt. Regtstreeksche verkiezingen.

(*Ingezonden.*)

De nota, door den heer VAN RECHTEREN in de sectiën der Tweede Kamer overgelegd en in n°. 233 der *Arnhemse Courant* medegedeeld, doet eene hoop aanwakken, die voortvaker ieder vaderlandslievend hart met warme belangstelling, met dankbare vreugde moet vervullen. Indien de zienswijze, in de bedoelde nota ontwikkeld, bij de meerderheid der leden van de Tweede Kamer ingang mogt vinden, alsdan zou er thans nog mogelijkheid bestaan, om, zonder de grondwet op nieuw aan te randen, eene aanmerkelijke verbetering in ons verkiezingstelsel te erlangen.

Het is niet mijn doel, in eene nadere ontwikkeling der gevoelens des heeren VAN RECHTEREN, noch in eene verdediging derzelve te treden. Ik verwijz ieder naar de bedoelde nota, waarin, met klem van redenen, wordt aangedrongen op eene milde uitlegging van artikel 6 der grondwet, om dien ten gevolge, in grondwetigen zin, geene splitsing tusschen *stem* en *kiesregt* toe te laten. De regering, naar aanleiding van artikel 6 der grondwet, tot het daarstellen of liever aanbieden

eener wet, op het *stemregt* genoodzaakt zijnde, waardoor de thans bestaande provinciale reglementen zonder veranderingen worden, zoo zou, indien de meening des heeren VAN RECHTEREN ondersteuning vindt, de keuze der leden voor de provinciale staten *direct* door de stemgerechtigden kunnen plaats hebben.

Dat dit een groote stap tot nadere constitutionale beschaving zou zijn, zal wel door niemand dergenen die een helder inzicht in 's lands innige belangen hebben tegengesproken worden. Doch men verberge zich niet de bezwaren eener zoodanige onderneming. Al de krachten der weldenkenden zullen moeten te zamen worden gespannen: en dan nog, zal het baten? Zal ook wederom niet stilstand en bekrompenheid de overhand hebben boven vooruitgang en verlichting? Ja, ik weet het! To regt, want de ondervinding heeft genoeg geleerd, welke flauwheid er bij de meerderheid der Kamer bestaat, wanneer het er op aan komt, krachtige besluiten te nemen.

Behalve deze flauwheid, die de meerderheid der Kamer dringt, bij het bestaande berusten, zal haar in een onderhavige geval een zeer belangrijk motief tot de staan: dat van eigenbelang. Welke reden kan men zich ook van het flegma, van de onverschilligheid der Nederlandsche natie moge vormen: wanneer het toch hare dierbaarste belangen zoude gelden, wanneer het er op aan zoude komen, om ongeschiktheid en eigenbelang uit de Kamer te verdrijven, door bekwaamheid, kennis van zaken, ijver en zinnigheid te doen vervangen, — dan, — ja, spreek uit innige overtuiging, — dan toch zou er ook in Nederland een edele prikkel bestaan; dan zou naar zijne daden worden beoordeeld, en geene vrees van consideratiën, als vriendschap, bloedverwantschap, woonte, geldelijke ongelegenheid enz., waarmee *vertegenwoordigers* niets te doen hebben, bij kiezen van *vertegenwoordigers* in aanmerking komen.

Dat dus diegenen, die aan hun mandaat van volkenvertegenwoordiger niet behoorlijk voldoen, zich ten uitersten verzetten tegen alles wat aanleiding kan geven tot regtstreeks door het volk te doen kiezen, is aangetwijfel onderhevig. Het geweten is een onpartijdig oordeel en zal aan een ieder aanwijzen in hoe verre het toets eener volkskeuze al dan niet kan doorstaan. geloof echter, in deze ook te mogen rekenen op eene vaderlandsliefde van eenige leden der Kamer, hunne parlementaire loopbaan tot dus verre door klugheid en milde beginselen hebben gekenmerkt. De gelegenheid zal zich weldra weder opdoen om dat het tegenwoordig oogenblik zeldzame, hoedanig nogmaals aan den dag te leggen.

Het bekrompene, noodlottige en onbillijke, vigerende kiesstelsel roept te luide om verbetering.

Men heeft, wel is waar, het gunstig oogenblik voorbijgaan, om een, op ruime beginselen rustend kiesstelsel in de grondwet op te nemen, — maar men daarom veronachtzamen datgene, wat thans voor verbetering vatbaar is? Zal men weigeren de eerste schrede te doen, omdat men niet dadelijk einddoel kan bereiken?

Ik stel als eene vaste daadzaak, dat de stellen der grondwet, bij het invoeren der trapsgewijze verkiezingen, een goed doel voor oogen hebben gehad. liberalen geest, die, bij eene milde uitlegging, in de geheele grondwet doorstraalt, strekt hiervan ten bewijze. Maar wanneer eene 26-jarige onderwerping ons geleerd heeft, dat dit stelsel, waarvan men veel goeds verwachtte, niet dan ongunstige resultaten heeft opgeleverd, — dan niet geregte dat stelsel te bestrijden en er een ander, meer overeenkomstig met het algemeen verlangen als een heilzaam redmiddel voor den staat in te roepen.

Ik weet, dat het voor volen eene monsterachtige anomalie is, aan burger-vergaderingen eene dadelijke invloed op de verkiezingen toe te staan. Maar ik vraag het in gemoede: waarom niet? Waarom zou eene keuze door de gezamenlijke burgers gedaan, minder waarborgen opleveren dan eene keuze, door de provinciale staten, zoo als zij thans zijn zamengesteld, bevestigd? Dat ook regtstreeksche verkiezingen aanleiding zullen geven tot kuipery en partijchap, ontken geenszins; of dit echter meer zal plaats hebben dan thans het geval is, betwijfel ik. Er bestaat menig *bon sens* bij het Nederlandsche volk dan vele lieden het schijnen te veronderstellen. Wanneer men het volk vertrouwen schenkt, zal het zich hetzelfde trachten van dig te maken. Op wie toch zal voornamelijk de keus des volks nederkomen? Op diegenen, die algemeen acht en bemind zijn; op den rijken, die zijn vermogen gedeeltelijk tot menschlievende cinden besteedt; op den industriële, die aan eene talrijke menigte dagel

id en brood verschaft; op den minzame en hulp-
ge, die zijne kundigheden tot heil zijner landge-
aanwendt (1). Komt dit alles genoegzaam thans
aanmerking? Neen, ik zeg het volmondig, neen.
wil niet treden in eene ontvrouwing der beweegre-
(2) die thans meerendeels hunnen invloed op de
koningen uitoefenen. Genoeg is het op te merken,
dagelijks keuzen geschieden, waartegen de pu-
opinie zich verzet.

er ook bij een ander kiesstelsel slechte keuzen
worden gedaan; dat er ook alsdan lieden in de
Generaal zitting zullen nemen, die deze hooge
kking onwaardig zijn, — zulks ontken ik geens-
Of er echter zooveel zullen aangetroffen worden
thans, dit mag ik betwijfelen. Niet dat ik als
bevelenswaardig wil voorstellen eene vertegenwoor-
ing, alléén uit leden van één en dezelfde politieke
nie samengesteld, — geenszins; hiervan waren ook
schien noodlottige gevolgen te wachten. Het is goed,
doelmatig dat er in 's lands raadzaal wisseling van
meens-omtrent belangrijke onderwerpen plaats hebbe.

is doelmatig, zeg ik, — maar dan alléén, wan-
ieder in gemoede, en gedachtig aan den plegtigen
van 's lands belangen voor te staan, slechts zoodanige
meeningen uytbrengt, die met zijne innige overtuiging
voorenkomen, die op vaste staatkundige gronden, op
constitutionele beginselen rusten; wanneer ieder, bij het
brengen zijner stem, slechts het algemeene heil op het
heeft, en niet in den blinde goed- of afkeurt, omdat
zich bij de ministeriële scharen heeft gevoegd of wel
aan de zijde der oppositie heeft aangesloten. Een
der Staten-Generaal behoort, afgetrokken van ie-
ander bijoormerk, slechts zijner zending gedach-
te zijn. Ongelukkigerwijze zijn zoodanige leden
slechts als uitzonderingen aanwezig. Wat kan nu het
getal bekwaame, onafhankelijke, moedige man-
nigzigen tegen ~~aan~~ ^{aan} ~~moederheid~~, die hen in hunne
edelste bedoelingen belemmert, die zich tegen hunne
vaderlandslievende pogingen met eene zoogenaamde *force*
inertie verzet?

Ik stel mijne hoop in de weinige onafhankelijke,
rijinnige mannen, die het volk tot verdediging van
zwaarfs regten bezit. Wekdra zal de gelegenheid zich
openen, om, door de erlanging van eene aanmerkelijke
verbetering in het kies-systeem, het vaderland eene
onbetwistbare dienst te bewijzen. Ik betwijfel, wel is
waar, de roepnaam; maar de strijd kan toch nuttig
zijn. De ontwikkeling van edele gevoelens vindt weer-
klank in de Nederlandsche harten. Het is op dien
werkklank, het is op de *sympathie* des volks voor de
ware vertegenwoordigers, dat ik hoop en moed
voor de toekomst voede!

Z.

Over de opvoeding der armen- kinderen in Engeland.

(Vervolg van n°. 246.)

Hegeen over de bijzondere inrigting der distriks-scho-
gezegd wordt, is zeer leerrijk. Dr. KAY verlangt, dat
zoodanig etablissement eene tuin hebbe, ter grootte
van ten minste 6 — 10 bunders, en waarin de kinderen
van eersten af aan in de werkzaamheden der hoveniers-
kunst onderrigt worden, eenigermate naar het systeem,
dat in de beroemde, door lady BRACKENRIDGE begiftigde school
te Calingh gevolgd wordt; als ook in het Felleberg-
sche instituut te Hofwyl. Insgelijks moeten de noodige
materialen en werktuigen aangeschaft worden, om de
kinderen in de gewone ambachten en beroepen, als tim-

(1) Om zich hiervan te overtuigen, behoeft men slechts na-
aan de verkiezingen, die jaarlijks ten platten lande voor
provinciale staten worden gedaan. Alhoewel deze keuzen
regstrecks door de stemgerechtigden geschieden, kan men
wel uit den aard der zaak de plattelands-kiescollegiën als
soort van burgervergaderingen aanmerken, ten minste
zoo ver komen het denkbeeld meer nabij, dan de stedelijke
of de ridderschappen. Of nu echter de keuzen ten
platten lande, als minder voortreffelijk moeten geacht worden
dan de keuzen, in de steden of door de ridderschap gedaan,
betwijfel ik. Ik zoude zelfs van de keuzen ten platten lande
geens goeds verwachten, indien niet van de andere zijde de
stedelijke raden, als permanente kiescollegiën, en de nood-
ige ridderschap, als staats-ligchaam, de provinciale staten
met een aantal hunner mandatarissen overlaadden.

(2) Om slechts één der beweegredenen hier aan te stippen,
zoude ik aan de zoogenaamde *wenken*, aan de leden der
provinciale staten meermalen gegeven, ten einde de weder-
kiezing van een ongevallig lid der Tweede Kamer te be-
wezen, of wel de verkiezing van een ministeriël kandidaat
te bevorderen.
Deze wenken hebben meestal het verlangde gevolg gehad,
naamelijk te de provincie Utrecht.

meren, kleermaken, schoenmaken enz. te onderrigten, in
dat geval is het volstrekt noodzakelijk, dat elke dis-
trikts-school in drie van elkander afgezonderde deelen
verdeeld worde, namelijk a) in eene *infant-school*
voor zeer kleine kinderen, waar het voornamelijk op
eene zorgvuldige bewaring aankomt; b) in eene school
voor grootere jongens en c) in eene dergelijke voor
grootere meisjes. — Verder getuigt alles, wat over den
aanleg en de inwendige inrigting der noodzakelijke ge-
bouwen, den omvang en de kwaliteit der apparaten,
en over de samenstelling van het bestuur gezegd wordt,
van evenveel omzigtigheid als zaakkennis.

Dr. KAY stemt toe, dat in de werkhuis-scholen onlangs,
wel is waar, menigerlei verbetering is ingevoerd. Men
heeft zich, b. v. van verschillende kanten eenigzins van
betere meesters weten te voorzien; op vele plaatsen,
zoo wel voor jongens als meisjes, verschillende passende
bezigheden bepaald; voor bijbels, testamenten, gebeden-
boeken en goede schoolboeken gezorgd, ook kleine bi-
bliotheken aangelegd, voorzien van verscheidene goede
en leerzame werken en de inrigtingen zelve verrijkt
met gepaste werktuigen.

Maar de meeste scholen der werkhuisen ten platten
lande ontberen meest allen zulke verbeteringen, en ook
de grooteren, wier inrigting doelmatiger is, leveren vele
en groote zwarigheden op tegen de aanwending van
verstandige regels. Deze zwarigheden, die in de zaak
zelve liggen, en juist de hoofdrede zijn voor de inroe-
ring van distriks-scholen, worden eindelijk opgesomd
en bestaan in de volgende:

Vooreerst, in het gebrek aan een toereikend aantal
kinderen in de scholen der meeste werkhuisen, waar-
door de onderwijzers verhinderd worden eene naauwkeu-
rige scheiding der scholieren naar onderdom, geslacht,
bekwaamheid, enz. daar te stellen; — in de stoornis,
die door het bestendige toestroomen en weggaan der kin-
deren veroorzaakt wordt; — in het verkeer der kinderen
met de armen, die zich in de werkhuisen bevinden; —
vervolgens in het verlies der achting voor zich zelve; —
in de onmogelijkheid een toereikend getal van goede
onderwijzers te bekomen, en deze, door het aangeboden
honorarium, voortdurend aan de inrigting te verbind-
den; — eindelijk, in de evenredig grootere onkosten, wel-
ke, in vergelijking tot eene eenige, door een groot getal
kinderen bezochte school, de invoering van werkdadi-
gere instellingen voor verscheidene, weinig bezochte
scholen veroorzaken.

Na op deze wijze de medeelen der opvoeding van
armen-kinderen in de werkhuisen uit een te hebben
gezet, onderwerpt Dr. KAY, in een ander berigt, (n°. 3)
eene vroegere, in verscheidene plaatsen van Engeland be-
staan hebbende inrigting, aan eene nadere beschouwing,
bij welke inrigting de kinderen der armen onder de in-
woners van het kerspel, waartoe zij behooren, bij loting
verdeeld werden, om in de onderscheidene huisgezinnen
voor een toekomstig bestaan opgeleid te worden. De ver-
deeling geschiedde volgens de hoogte der belasting, op
welke de goedge ingezetenen aangeslagen waren. Die veel
betaalde, bekwaam, naar zekere berekening, meerdere
kinderen; die de kleinste som opbragt ontving er slechts
één. Niemand mogt zulk eene toewijzing van armen-kin-
deren afslaan, of moest, indien hij onwillig was, eene
bepaalde boete betalen. Van deze boete werden alsdan,
met eene toelage uit de gemeente-kas, premien gemaakt,
en met dezelve de afgewezen kinderen openlijk hun
aangeboden, die tot derzelver opnemng niet verplicht
waren. Onder zulke voorwaarden boden er zich genoeg
huisvaders aan, om, voornamelijk uitgelokt door de
premiën, zulke kinderen bij zich te nemen en op te
voeden.

Deze gewoonte, in Engeland met den naam van *the system*
of *compulsory apprenticeship* bestempeld, laakt Dr. KAY
zeer scherp, en met regt. Hij toont ten duidelijkste aan,
dat, terwijl dezelve voor de onbemiddelde belastingschul-
digen een drukkende last was, en hen meer en meer
verarmde, de kinderen zelve bij hen noodwendig
allerlei slechtheden en kwade gewoonten leerden, terwijl
het zeer natuurlijk schijnt, dat zij, onder zulke omstan-
digheden, steeds her- en derwaarts gezonden wordende,
voorwerpen werden van winzucht, en bijna nergens eenige
genegenheid vonden of verwierven, en reeds in
de vroegste jeugd alle zedelijke indrukken missen moes-
ten, welke onderliefde hun verschafte. Men merkt
daarbij natuurlijk op, dat de zorg voor het onderhoud
van zulke kinderen, voor hunne opvoeding, kleeding
huisvesting en opleiding tot een nuttig ambacht, eene
verantwoording heeft, die de natuur den ouderen oplegt,
en welke het steeds gevaarlijk is aan te randen. Want
eene al te gemakkelijke opheffing van deze verantwoor-
delijkheid der ouders, om ze het algemeen op te leggen,

lokt, gelijk zeer gemakkelijk kan nagegaan worden;
arme personen tot vroegtijdige en onberadene huwelijken
uit, en heeft eene vermindering der natuurlijke gene-
genheid tusschen ouders en kinderen ten gevolge, terwijl
het bewezen is, dat de ouders meer en meer ophouden
de grondleggers te zijn van de welvaart hunner kinderen,
en bij de armen noodzakelijk de neiging begunstigd en
vermeerderd wordt, om de zorg voor het onderhoud hun
huisgezins op het algemeen te schuiven, in plaats van te
trachten, door eigene pogingen daarin te voorzien. —
Vooral echter is dit stelsel geheel onregtraadig tegen de
kinderen, wier geluk men echter door hetzelfde meende
te bevorderen. Want al de zorg, welke eene vereeniging
ook aan het aardse geluk en aan de morele beschaving
van kinderen wijdt en wijden kan, — is toch, zelfs in de
gunstigste omstandigheden, altijd geringer dan hetgeen
ouders, door de stem des bloeds gedreven, voor het
welzijn der hunnen doen. Daarom bevindt men dan
ook, dat de, op zulk eene wijze, onder het onmiddelijk
toezigt des publieks geplaatste kinderen altijd in een
moreel en burgerlijk opzigt veel lager zinken, dan
wanneer de ouders hunne natuurlijke pligten jegens hen
hadden kunnen vervullen.

Wegens de aangevoerde gronden houdt het Dr. KAY
daarom in alle opzigten voor schadelijk, op zulk eene
grootte schaal de zorg des publieks in de plaats des
ouderlijken toezichts te stellen; en hij geeft derhalve ten
slotte den raad, om het publiek alléén te doen zorgen
voor weezen en zulke kinderen, die geheel zonder be-
trekkingen zijn, die voor hun onderhoud zorg kunnen
dragen, wanneer b. v. bij den dood des vaders of der
moeder de overblijvende onnoozel of waanzinnig is, of
wegens overtreding der wetten voor een aantal jaren
de vrijheid verloren heeft, of tot verbanning veroordeeld
is, of vermist is en niet weder kan ontdekt worden;
of eindelijk wanneer beide ouders zich in het geval
bevinden, van volstrekt niets voor het onderhoud en de
opvoeding hunner kinderen te kunnen doen.

In een vierde berigt (*on the Norwood school of*
Industry), toont Dr. KAY, door een voorbeeld, volgens
hetwelk hij de inwendige inrigting der gemelde voor-
treffelijke industrie-school uit een gezet heeft, en tevens
daarop gewezen heeft, hoe vele verbeteringen bereids
naar het voorbeeld derzelve op andere plaatsen ingevoerd
zijn, welke uitkomsten de uitroeying van vele gebreken
en misslagen, die uit de inrigting der werkhuis-scholen,
en uit eene gedwongen verdeling der armen-kinderen
voortvloeyen, de oprigting van distriks-scholen in een
gegeven geval heeft opgeleverd. Dit met de meeste
warmte geschreven ontwerp levert een schitterend bewijs
voor de waarheid der in de beide voorafgaande rappor-
ten op eene uitgebreide schaal opgelegde denkbeelden.

III.

Berigten der heeren KAY en TUFNELL over het ar-
men-schoolwezen te Londen, over de tot hiertoe
ingevoerde verbeteringen in de opvoeding der
armen, en over de noodzakelijkheid der op-
rigting van bijzondere seminariën voor ar-
men meesters.

Onder de belangrijke stukken, welke de verzameling
van rapporten der Britsche commissie voor armen-wetten
bevat, blijven nog ter vermelding over: een berigt van
den meermalen genoemden heer Dr. KAY, van den 1sten
december 1840, over de verschillende verbeteringen, die
in de laatste tijden in de opvoeding der armen-kinderen
aangebragt zijn geworden, en over de wijze waarop
de armen in de hoofdstad beschaafd worden (n°. 5);
een berigt des heeren A. C. TUFNELL, van december
1839, over de opvoeding der armen-kinderen (n°. 7),
en een berigt, door beide genoemde heeren gezamenlijk
opgesteld, van den 1sten januari 1841, over de inrigting
van het seminarium voor armen-onderwijzers te Battersea,
geschied op verbeterde instellingen van ~~armen~~ ^{armen} ~~meesters~~
den (n°. 6).

In het eerstgenoemde opstel der heeren Dr. KAY,
wordt, op grond van in het werk gestelde ontwerpen,
bewezen, dat eene doelmatige, goddienstige en
industriële opvoeding der armen-kinderen in ~~de~~ ^{de} ~~scholen~~
boven de ongenoegzame gewoonte, om hen door middel
van uitgesloofde premien huisvesting te verschaffen. Het
is gebleken, dat zulke premien voor arbeiders van ge-
ringeren stand slechts een lokaas zijn, om zich tot het
opnemen van zulke kinderen aan te bieden, zonder
derzelver diensten in hunne huishouding of in hun be-
roep noodig te hebben, en zonder de ~~meesters~~ ^{meesters} ~~of~~ ^{of} ~~het~~ ^{het} ~~oogmerk~~ ^{oogmerk} ~~te hebben~~, hen werkelijk te onderrigten en op
te voeden. Door dat lokaas weg te nemen, vervalt ook
het streven van die lieden om zich van zoodanige kinde-
ren meester te maken. Zorgt men op eene andere wijze

voor eene behoorlijk godsdienstige en industriële beschaving der kinderen, dan maakt men hen bekwaam om zulke personen te dienen, die hunne diensten werkelijk behoeven, en die deswege, terwijl zij hen in hunne huiszending of in hun beroep nuttig bezig houden, hen veel geschikter maken kunnen, om later door werkzaamheid zich een onafhankelijk bestaan te bezorgen.

De werkdadigheid der nieuwere, voor de opvoeding der armen-kinderen ingevoerde regelen, — zoo vervolgt de heer KAT — wordt zeker het best aangetoond door den weldadigen invloed, dien men, na verschillende proeven, van dezelve bemerkt heeft. Want na de invoering van die nieuwe regels is het den aangestelden opzigtters (guardians) veel gemakkelijker geworden, dan vroeger het geval was, voor de kinderen in beroeps- of huisbezigheden eene geschikte betrekking te vinden; — sedert had het verlaten van de dienst en het terugkeeren der kinderen in de etablissementen veel minder plaats gehad dan vroeger, hetzij dit tot hiertoe een gevolg ware van hunnen geringen ijver en hunne geringe bekwaamheid, of ten gevolge hunner onwetendheid of zedeloosheid; — ~~en dat men niet meer noodig heeft geweest~~ premieën voor de opname der kinderen uit te leveren, behalve in het geval, waarin zij nog niet oud genoeg waren, om eenig werk te kunnen verrigten, of dat zij physisch ten eenenmale voor arbeid ongeschikt waren. Daardoor waren aanmerkelijke kosten gespaard. Deze, namelijk, bedroegen, voor de invoering der nieuwe armen-wet (Poor Law Amendment Act) voor de huisvesting der kinderen in de werkhuizen, of door middel van premieën bij arme huisgezinnen, met inbegrip der daarbij onvermijdelijke uitgaven, alleen in Norfolk en Suffolk, jaarlijks 20,000 p. st.

Behalve de reeds ingevoerde verbeteringen, dringt de heer KAT zeer aan op het aanstellen van bijzondere *visiteurs*, om de aan vreemden toevertrouwde kinderen van tijd tot tijd te bezoeken, en alsdan aan de opzigtters een getrouw bericht te geven aangaande den toestand, waarin zij zich bevinden, en over de vorderingen welke zij in de kennis van hun ambacht maken. Dat verder alle gevallen, zooveel mogelijk, vooruitgezien worden, waarin de opzigtters geheel en al de plaats der ouders hebben te vervullen, — en dat voornamelijk al de kleinere inrigtingen ter opvoeding van armen-kinderen in distrikts-scholen worden zamengesmolten.

Eene distrikts-school zal genoegzaam zijn voor 6 à 7 gemcenten. Terwijl men door deze inrigting in de gelegenheid komt eene belangrijke vermindering in het aantal onderwijzers te brengen, wordt de mogelijkheid geboren tot eene beduidende besparing, ongerekend de voordeelen die daaruit voor het welzijn der kinderen ontstaan.

Bij de tegenwoordige inrigting heeft elke vereeniging voor armen-scholen, ten platten lande (country union), een' onderwijzer en eene onderwijzeres noodig voor het onderricht in het lezen, schrijven, rekenen, naaijen, breijen, enz. Dit veroorzaakt betrekkelijk groote uitgaven voor het menigmaal geringe getal kinderen; meestal zijn er slechts ongeveer 30 aanwezig, van welke de helft nog zeer jong is.

Vereenigt men meerdere scholen, dan kan den meester een grooter traktement worden toegelegd; — op deze wijze bekomt men natuurlijk ook betere onderwijzers. Men krijgt daardoor ook gelegenheid, meerdere zorg voor het etablissement te dragen, gelijk ook meer regelmatigheid en stelselmatigheid in de inrigting te brengen. Wel heeft men tegen de oprigting van distrikts-scholen in 't midden gebragt, dat door dezelve de kinderen van hunne ouders gescheiden worden, en dat zulks in vele opzichten schadelijk is: — men kan daar echter op antwoorden, dat de ouders, wien men op deze wijze hunne kinderen onttrekt, niet onafhankelijk genoeg zijn om dezelve op te voeden, en dat zij niet in staat zijn geheel of gedeeltelijk hunne onder-plichten te vervullen. Ook is de mogelijkheid om nieuwe en grotere gebouwen voor distrikts-scholen daar te stellen, is te berde gebragt; maar daarop kan men antwoorden, dat er niet gemakkelijk eene groote gemeente gevonden worden zal, die niet een oud gebouw bezit, hetwelk voor zulk een doel geschikt is.

Ten slotte wordt het stelsel der premieën nog eenmaal met de scherpste wapenen bestreden. Om echter op eene voegzame wijze later de huisvesting der kinderen, als zij de distrikts-scholen verlaten hebben, te kunnen bewerken, wordt er voorgeslagen om geregeld aangaande inborst, bekendheid en levensbetrekkingen berichten in te winnen van zulke personen, die armen-kinderen in dienst of in de leer wenschen te nemen; de bekomen getuigenissen stelselmatig in een boek op te teekenen, en dat op het bureau der guar-

dians te bewaren, ten einde het bij elke gelegenheid te kunnen nazien. Daarenboven moesten ook nog de bovengenoemde *visiteurs* — steeds een of meer voor elk distrikt — altijd narigten omtrent het gedrag en de vorderingen der kinderen, die in dienst of in de leer waren, inwinnen, en deze eveneens aan de opzigtters mededeelen. Bij zoodanig eene geregelde inrigting behoefde men volstrekt niet aan premieën te denken, behalve bij genoemde uitzonderingen, en men zoude meer in de gelegenheid zijn, met de keeren en werkbazen overeenkomsten te sluiten, waardoor den kinderen, bij toenemende bekwaamheid in hun werk, ook een hooger arbeidsloon verzekerd werd. (Vervolg hierna.)

Advertentiën.

Aanbesteding.

Het KERKBESTUUR DER ROOMSCH-KATHOLIJKE GEMEENTE VAN DEN KEIJENBERG, bij Hengelo, in Gelderland, is voornemens, onder nadere Approbatie, op Maandag den 27sten December 1841, ten Huize van J. H. SCHOEMAKER, publiek aan den minstaannemende AAN TE BESTEDEN:

Het BOUWEN eener KERK en PASTORIJ, met het LEVEREN der MATERIALIEN.

De Bestekken zullen ter lezing liggen; te Doelincem, Doersborgh en Logchem, in het Heeren-Logement; te Zutphen bij HIDDINK, in de Klok; te Groenlo bij WIEGERINK; te Winterswijk bij BALINK; te Aalten bij VAN EERDEN; te Anholt bij DE HAAS; te Wehl bij STOKMAN; te Arnhem bij ROBERT en bij de Weduwe PULSERS; te Nijmegen bij de Weduwe HOLTERMAN; te Emmerik bij KUPPER; te Hengelo bij J. LANGELEER; te Zelhem bij G. NETELS; te Borculo bij de Weduwe MARTENS; te Deventer bij BECKING, en te Dinxperlo bij BELIE.

† † † Op Maandag den 20sten December 1841, † † en volgende dagen, telkens des voormiddags ten tien ure,

OPENBARE VERKOOP

op het Landgoed Warnsbörn, onder Arnhem, van allerhande MEUBELN en HUISRAAD, waaronder:

LEDIKANTEN met BEHANGSELS, beste Veeren-BEDDEN, Paardeharen-MATRASSEN, katoenen en wollen DEKENS; — welgevulde KANAPEES en STOELN, eene Ronde en eene Vierkante ETENSTAFEL met Aanleg-Stukken, THEE- en SPEELTAFELTJES; — KASTEN, CHIFONNIÈRES, SPIEGELS, VUURHAARDEN en KAGCHELS, eene IJZEREN KIST. — Voorts vijf PAARDEN, twee MELKOEIJEN, twee EZELS, RIJTUGEN, WAGENS en KARREN; — RIJDZADELS en TUIGEN, STAL-, BOUW- en TUIJN-GEREEDSCHAPPEN, KARTONNEN en VLOTEN voor de MELKERIJ; — glazen en andere BIJENKORVEN, waaronder een met Bijen. — HANDBRANDSPUIT; — ORANJE-BOOMEN, HEESTERS, en BLOEM-GEWASSEN in Potten; — ongeveer vijftig vint ongedorschte HAVER; — veertig duizend Nederlandsche ponden best gewonnen UITERWAARDS-HOOI; — eene partij MANGELWORTELS; — eene MESTVAALT, en hetgeen verder ter Verkoop zal worden voorgebragt.

Te zien Vrijdags en Zaturdags te voren, van des voormiddags tien tot des namiddags vier ure.

Ter kwitering eener Boomkweekerij

presenteert men, van nu af, op het Overdijking, in Leesten, onder ~~W. J. Kruijt~~, voor vermindering de prijzen, uit de hand te koop:

Allerlei soorten van APPEL-, PEREN-, PRUIMEN-, KERSSEN- en MORELLEN-BOOMEN, etc. etc., zoo geleide als hoogstammige, eveneens mooie Wildstammen, in soorten; en jonge fijne DENNEN van onderscheiden grootte.

† † † Wordt gevraagd eene BEJAARDE † † VROUW, liefst van de Protestantische Godsdienst, tot het Waarnemen eener kleine Huishouding en de zorg voor een' Zuigeling. — Adres, met gefrankeerde brieven, onder letter H, bij Mevrouw GROH, in de St. Walburgsteeg, te Arnhem.

TE HUUR.

Met Mei, een ruim SOVENHUIS, sedert 15 jaren aan dezelfde Bewoners verhuurd geweest. — Te bevragen bij den Stads-Horologiemaker S. PROH. WEIN, te Arnhem.

LEESBIBLIOTHEEK.

Bij den Boekhandelaar W. J. KRUIJT, te Arnhem, is heden van de pers gekomen en verkrijgbaar gesteld

Een geheel nieuwe Catalogus van zijne uitgebreide Hollandische, Fransche en Hoogduitsche Leesbibliotheek.

Deze Leesbibliotheek, thans wederom met een aanzienlijk getal nummers vermeerderd, bestaat uit een talrijke verzameling der nieuwste en meest gesco- ROMANS en VERHALEN, en biedt vens eene keur van belangrijke werken aan, in vak der Geschiedenis en der Reisbeschrijvingen.

Schouwburg te Arnhem.

Met permissie van het Edel Achtbaar Bestuur dezer Stad.

De Nederduitsche Tooneellisten, onder de Directie van J. W. VAN VELZEN, zullen de eer hebben om te vertoonen, op Zaterdag den 18den December 1841:

N°. 5 van het abonnement:

UBALDO.

Beroemd Tooneelspel in 5 bedrijven, van A. KOTZBUR.

(Nooit alhier vertoond.)

na hetzelve:

DE KETELLAPPER VAN ST. FLORENTIUS.

Blijspel met Zang in één bedrijf.

Aanvang ten 6 ure.

Markt prijzen.

Nijmegen, 13 December 1841.

Door den buitengewoon hoogen stand der rivier het aanhoudend natte weder, waardoor vele wegen onbruikbaar zijn, was heden de aanvoer van alle gr artikelen aan deze markt klein.

Tarwe ging zeer goed af: Oude Kleefsche en Landsche f 11,10 à f 12,25; Nieuwe van f 9 à f 10,50, zeer geringe kwaliteit dito van f 8 à f 8,50. — Oude Rogge is zeer schaars f 6,75 à f 7; Nieuwe f 5,60. — Gerst vindt voortdurend veel begeerte; Winter- f 4,50 à f 4,75; Zomer- f 4 à f 4,40. — Boekweit ging zeer goed van de hand f 6 à f 6,75. — Door minder aanvoer begeerd f 2 à f 3 naar deugde. Erwtten begeerd, doch bijna niet ter veil; Graan f 9 à f 10½; Groene- f 9 à f 10; Witte- f 6,50 af.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 Dec. 5 El 1 Palm 5 Duim; gew. 18 Duim; gev. 6

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG, 13 DECEMBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 12 ure.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½	51½	51½
Dito Dito . . . 5	99½	99½	99½
Uitgestelde Schuld . . .	111		
Kansbiljetten f	25½		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	90½	91	91
Dito Dito . . . 3½			
Handelmaatschappij . . . 4½	155½	155½	155½
Nieuwe Dito . . . 4½			
Dito Dito 1837 . . . 4½			
Oostindische Leening . . . 5	97½		
Spoorweg Haarlem . . .			
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4½			
FRANKR. Renschr. G.B. . . 3			
SPANJ. Leening Ardoins . . . 5	21½	21½	21½
Dito onbep. stuk. . . 5			
Passive			
Deferred			
Fransche Uitgestelde . .			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . 3			
RUSL. H. & C. 1798, 1816. . . 5			
Dito 1828, 1829 . . . 5			
Dito 1831, 1833. . . 5			
Oblig. bij Hope . . . 4	87		
Oblig. te Londen . . . 5			
Dito te Hamburg. . . 5			
Inschrijving in Assign. . . 6			
Certific. van dito. . . 6			
POLJ. Aandeel. à f 300 . . f	136		
Dito à f 500 . . .	145½		
OOSTERR. Aand. à f. 100 . . f			
Dito à f 250	340		
Metalliek 5			
Dito 2½			
BRAZILJ. Dito dito . . . 5	66½		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.